

- stwierdzenie nieważności spornej decyzji, lub, tytułem żądania ewentualnego, odesłanie sprawy do Sądu Unii Europejskiej, aby ten wydał rozstrzygnięcie zgodne z oceną prawną zawartą w wyroku Trybunału Sprawiedliwości;
- w każdym razie, zwrot poniesionych przez wnoszącą odwołanie kosztów, w tym również tych poniesionych przez nią w postępowaniu przed Sądem Unii Europejskiej.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem wnoszącej odwołanie Sąd Unii Europejskiej dopuścił się naruszenia prawa uznając przeprowadzone przez Komisję badanie wstępne za wystarczające i kompletne; naruszenie to ma polegać w szczególności:

- nieuwzględnieniu w odpowiedni sposób wszystkich podniesionych przez skarżącą w pierwszej instancji twierdzeń;
- popełnieniu oczywistego błędu w ocenie;
- sporządzeniu niewystarczającego i wewnętrznie sprzecznego uzasadnienia.

Podniesioną przez wnoszącą odwołanie argumentację można pokrótce przedstawić w następujący sposób:

- w zakresie dotyczącym pierwszego zarzutu: Sąd Unii Europejskiej błędnie zinterpretował twierdzenia podniesione przez skarżącą w zakresie dotyczącym złożonej struktury nowego hiszpańskiego systemu leasingu finansowego (Nuevo Régimen español de arrendamiento fiscal, zwanego dalej „NREAF”), sposobu, w jaki został on wprowadzony w życie oraz jego selektywnego charakteru, wskutek czego Sąd ten nie rozpatrzył tego, czy Komisja w spornej decyzji dokonała odpowiedniej analizy sposobu funkcjonowania całokształtu tego systemu oraz jego związku z innymi przepisami prawa podatkowego i handlowego;
- w zakresie dotyczącym drugiego zarzutu: Sąd Unii Europejskiej dopuścił się przy analizie spornej decyzji oczywistego błędu, skutkiem czego doszedł on do błędnego wniosku, że Komisja w tej decyzji dokonała wystarczającej oceny kręgu beneficjentów NREAF;
- w zakresie dotyczącym trzeciego zarzutu: Sąd Unii Europejskiej nie przedstawił wystarczającego i spójnego uzasadnienia w zakresie słuszności uznania przez Komisję w spornej decyzji, iż ugrupowania interesów gospodarczych (agrupaciones de interés económico, AIE) nie stanowią potencjalnych beneficjentów NREAF ani braku określenia przez nią ram odniesienia dla oceny oddziaływania środka pomocowego. Sąd Unii Europejskiej nie przedstawił też uzasadnienia wystarczającego do wyjaśnienia tego, że Komisja w spornej decyzji przedstawiła powody wystarczające do uznania przez nią, iż NREAF stanowi integralną część systemu ogólnego.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 23 stycznia 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Włoska

(Sprawa C-124/14) ⁽¹⁾

(2015/C 127/22)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 175 z 10.6.2014.